

BIBLIOTECA, BIBLIOTECARUL ȘI CITITORII

Bibliotecar Marinela PĂCURAR

Casa Corpului Didactic Cluj

Accesul la informație, la știință și la cultura sunt drepturi fundamentale ale omului, care împreună cu dreptul la educație sunt recunoscute peste tot în lume ca elemente cheie ale unei dezvoltări durabile a umanității și a progresului economic și social.

Biblioteca nu este un depozit inert, o comoară înghețată de valori nebănuite cuprinse sau expuse sistematic în rafturi, un templu babilonic care s-a înălțat de la unicatele manuscriselor, incunabilelor legate în lanțuri pentru a nu fi prădate în Evul Mediu, până la milioanele de exemplare, pe care le numără acum orice mare instituție similară din lume. O bibliotecă este un templu al lecturii, al discursului în tovărășia celor mai de seamă spirite ale culturii universale, de la îndepărtata Antichitate până la ultimii contemporani.

Biblioteca trebuie să fie un factor de comunicare între cititori și aceia care creează sau pun în circulație cărțile.

O să încep cu o frază care să facă oarecum legătura între trecut și prezent, anume, prima parte din discursul de deschidere al d-nului Prof.univ.dr.Ion Stoica – directorul BCU București: “ Timpul e întodeauna mai puternic decât noi. Dar sunt momente și nume în istorie când timpul se supune gândului luminat și faptei îndrăznețe, lăsându-se zidit în cititori, în încredere și speranță. Atunci istoria se petrece și se scrie cu adevărat omenește, temeinic și înălțător.”

Ce putem deduce de aici este că oricât de multe idei și concepții legate de bibliotecă s-au schimbat ori s-ar schimba, modernitatea la care s-a ajuns în momentul de față a fost dobândită grație celor care și-au dedicat studiile acestui domeniu.

Imaginea bibliotecii în societatea contemporană este o temă cât se poate de actuală. Este destul să spunem că obiectul de studiu este cartea. Din propria experiență, ne putem aminti că încă de mici mergem la bibliotecă

pentru a împrumuta cărțile colorate frumos, mai târziu când am început să citim întrebam de cărți cu povești sau poezii, apoi dicționare sau analogii care să ne înlesnească înțelegerea anumitor termeni și teorii și exemplele pot continua.

De ceva vreme trăim într-o lume care dorește schimbare, trecem printr-o adevărată revoluție culturală în care trebuie să avem în vedere că informația este condiția dezvoltării oricărei societăți moderne. Responsabilitatea revine deopotrivă domeniului educației și culturii, ceea ce impune armonizarea cu legislația europeană. Pe de o parte formarea la nivel școlar în învățământul public și privat, pe de altă parte informarea și formarea la nivel școlar în învățământul public și privat, pe de altă parte informarea și formarea adulților pot fi echilibrate în cadrul unui proiect național, astfel încât fiecare cetățean să beneficieze și să poată participa la cultură și informație.

Bibliotecarul este un element stimulator, care nu se mărginește să fie numai custode al depozitului de gândire și artă, ci caută să fie un difuzor al culturii și să lăsluiască în incinta instituției cărților. El este un sacerdot al culturii și nu poate fi decât un intelectual foarte informat și dinamic. El nu este un funcționar pasiv, ci un factor stimulator, care caută, cu orice prilej, să pună în mișcare cartea. El este un îndrumător al cititorului începător pe care îl poate modela prin sfaturile sale, în procesul evolutiv al lecturii, având mereu în fața ochilor, poate cea mai cuprinzătoare definiție a actului magic al lecturii, pe care a dat-o cronicarul roman Miron Costin: "...că nu iaste alta mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă, decât cetitul cărților...". Bibliotecarul trebuie să ducă o muncă într-adevăr diferențiată în raport cu profilul bibliotecii sale și al cititorilor care o frecventează. Corelând structura fondului de publicații cu setea și necesitățile de lectură ale cititorului, bibliotecarul utilizează cele mai variate modalități de activare specific, totdeauna determinate de voința dezvoltării armonioase a personalității umane. Aria lui de investigație trebuie să fie servită de cele mai moderne metode și mijloace ale informării, grație cărora el trebuie să poată pune la îndemâna cititorului ultimul document, ultima cercetare.

Un bibliotecar trebuie să fie el însuși un mare și pasionat cititor. El trebuie să aibă permanent în vedere faptul că primirea cititorilor reprezintă o componentă esențială a muncii bibliotecarului, pentru că de modul în care

cititorii sunt primiți depend numeroși factori legați de bunele raporturi ale bibliotecii cu utilizatorii sai. În relația cu cititorii este extrem de important aspectul uman. O bibliotecă, chiar cu acces liber, dar fără bibliotecar este tristă și rece.